Dosarul nr. 5r-551/2025 (4-25118940-18-5r-19082025)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

24 iunie 2026 or. Căușeni

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele de ședință, judecător Colun Svetlana
Grefier Agapi Diana
examinând în ședință publică contestația depusă de către Gîsca Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional întocmit de către agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Ivanțoc Serghei, instanţa de judecată,

a c o n s t a t a t:

1. La 11.04.2025 agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Ivanțoc Serghei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, conform căruia Gîsca Maria a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, pentru faptul că, la 17.09.2024 ora 19:59, aflîndu-se în *****, a acceptat și primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.
2. La 13.08.2025 Gîsca Maria a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul Contravențional întocmit de către agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Ivanțoc Serghei.
3. În motivarea contestației este indicat că, la 11.04.2025 a fost întocmit procesul verbal și decizia de sancționare prin care ea a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47^1 al. (1) Cod contravențional, cu aplicarea amenzii de 500 u.c. - 25000 lei. Agentul constatator nu a asigurat dreptul la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile mele, dreptul de a obiecta etc. Agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional. Agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare,

asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țarii de către CtEDO. Face referire la art. art. 5, 9, 10, lit. a) al. (1), art. 441, art. 374 alin. (1) art. 440 Cod contravențional. Agentul constatator era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale. Procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea dc agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie sa conțină mențiunile prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Conform dispoziției legale menționate supra, lipsa clementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății. Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. Face referire la art. 442 alin. (1), art. 445 alin. (1), art. 375 Cod contravențional. Respectarea art. 443 Cod contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 445 alin. (1), (2) Codul contravențional. Analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, așa cum sunt impuse acestea de dispozițiile art. 443 Cod contravențional referitoare la mențiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității. Potrivit art. 443 alin. (1) procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: ...d) fapta contravențională, locul și timpul săvîrșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție. Conform art. 445 alin. (1) Cod contravențional, neconsemnarea datelor și faptele indicate în art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Sancțiunea în procedura contravențională reprezintă mijlocul legal care lipsește de efecte juridice actele procesuale și procedurale, precum și măsurile procesuale dispuse ori efectuate neîntemeiat sau care se aplică în cazul comiterii unei abateri judiciare. Sancțiunile procesual-contravenționale reprezintă niște remedii procesuale, ce urmăresc înlăturarea producerii de consecințe juridice în ipoteza în care legea procesual contravențională a fost încălcată. Una din aceste sancțiuni este și nulitatea. Art. 445 alin. (1), (2) reglementează instituția nulității absolute și relative. Nulitatea are ca efect ineficiența actelor realizate cu încălcarea dispozițiilor legale. Actul nul nu produce efectele actului valid, fiind lipsit de forța juridică conform regulii juod nullum est, nullum producit effectum. Analizînd conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma art. 443 alin. 1) lit. d) Cod contravențional, se constată că agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvîrșirii faptei. Decizia emisă la caz este

afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, sancțiunea aplicată riscă să fie anulată. Lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc. Din analiza normelor citate supra rezultă cu certitudine faptul că odată ce legea contravențională, în mod exhaustiv, prevede consemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datei săvîrșirii faptei, agentul constatator în mod evident nu a ținut cont de rigorile procesuale ce urmează a fi tratate cu titlu de condiție a valabilității procesului verbal cu privire la contravenție, or, analizând actul de sancționare raportat la actul de constatare, prin prisma art. 443 Cod contravențional, se atestă că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție s-au admis derogări de la art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, circumstanță care urmează a fi apreciata conform art. 445 alin. (1) Cod contravențional, deoarece afectează în mod direct fondul cauzei și încălca celui urmărit contravențional dreptul la o apărare și un proces echitabil, situație care nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată. Circumstanțele direct încalcă drepturile contestatarei la dreptul de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului și aceste circumstanțe le reține prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție. Face trimitere la art. 461 alin. (1), art. 442 alin. (1), (9) Codul contravențional. Prin prisma jurisprudenței Curții Europene se evidențiază concluzia că încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Statul este cel care trebuie să-și asume erorile admise de Parchet (agentul constatator) sau de o instanță de judecată și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Stefan vs. Romania, hotărîrea din 06.04.2010). Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. În procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența la acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta. Omisiunea ridică dubii referitoare la respectarea la speță a art. 425 și 442 alin. (1) CC, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator. Sub aspectul dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, de care beneficiază orice persoană, conform art. 6 CEDO, art. 20, art. 26 Constituția Republicii Moldova, sancționarea pentru o contravenție, conform jurisprudenței CtEDO, este apreciată ca tragere la răspundere penală (§ 35 a Hotărârii CEDO din 01 februarie 2005 Ziliberberg contra Moldovei, cererea nr. 61821/00) „Curtea notează preeminența acelor care sugerează că acuzațiile aduse reclamantului au fost de natură penală. Deși nici una din ele nu este decisivă, cumulativ ele determină caracterul penal al „acuzațiilor" aduse reclamantului, în sensul articolului 6 § 1 al Convenției". În jurisprudența sa CtEDO, dczvoltînd conținutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO) a statuat că „autoritățile naționale trebuie să depună o maximă diligență cu privire la modul în care se face notificarea „acuzației către cel interesat, deoarece actul de acuzație are un rol determinant în procedura penală...". Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la faptele care se reproșează acuzatului și a calificării lor juridice reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil și ca există o legătură evidentă între dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) și cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauzele acuzației trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-și pregăti apărarea. Prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată. Procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional. În cazul în care acest proces-verbal și această decizie de sancționare, întocmită cu grave încălcări de formă și de fapt, va rămîne în vigoare, acest lucru va însemna un grav abuz și o încălcare a prevederilor internaționale prevăzute supra cu toate consecințele viitoare de condamnare a Republicii Moldova. Probele care ar constata săvârșirea contravenției, sunt obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător și nu sunt concludente și pertinente iar procesul-verbal contravențional, în virtutea jurisprudenței CtEDO nu poate servi ca unică probă la stabilirea vinovăției. Conform art. 441 alin. (1) lit. a) CC procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională. Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Întemeiază prezenta contestație în baza art. 6 CEDO, art. 20, 21, 32, 38, 40, 41 din Constituție, art. art. 5, 7, 381, 384, 441,443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod contravențional.

4. Solicită contestatarul a admite contestația, a anula procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 835321 din 11.04.2025 și decizia de sancționare din 11.04.2025

adoptată în privința contestatorului, a înceta procesul contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional.

5. De asemenea, a depus cerere cu privire la repunerea în termen a contestației, în care este indicat că, nu a putut depune contestația în termenul legal, din motive obiective ce țin de starea de sănătate. Solicită repunerea în termen, deoarece împiedicarea a fost generată de o cauză temeinică - probleme medicale, care au făcut imposibilă formularea și depunerea contestației în termenul legal. Conform art. 448 al. 4, 8 Codul Contravențional, conform cărora partea poate solicita repunere în termen atunci cînd nu a fost prezentă la data emiterii încheierii sau nu a respectat cerințele procedurale din motive justificate. Ea oferă o credibilitate mai mare depunerii personale a contestației la autoritatea emitentă.
6. Solicită contestatarul repunerea în termen a contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție.
7. În ședința de judecată, contestatarul Gîsca Maria, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.
8. În ședința de judecată, agentul constatator IP Căușeni Ivanțoc Serghei, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.
9. Agentul constatator a depus referință în care a indicat că, în caz de neprezentare să fie examinată contestația în lipsa sa. IP Căușeni nu este de acord cu contestația depusă și solicită respingerea ei ca nefondată. Contestatarul a comis contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Codul Contravențional în circumstanțele expuse în procesul-verbal cu privire la contravenție, fapt pentru care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentului sumei de 25000 lei. Contestatarul nefiind de acord, a depus contestație. Contestația a fost remisă instanței de judecată. Procesul-verbal a fost întocmit în prezența contestatarului, căruia i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale, nu a dorit să beneficieze de serviciile unui avocat. Procesul-verbal a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Codul Contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocată din oficiu. Forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, astfel se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa. Acțiunile contestatarului corect au fost încadrate. Agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse. Chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare, efectuat de o persoană terță așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul, se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite. Intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional. Din perspectiva normelor cu caracter anticorupțional, nu numai rezultatul material, ci și manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită, reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate și secret al votului. Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar și în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic. Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer, reprezintă un semnal de

alarmă, indicînd o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale. Avînd în vedere că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită și această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale și este demn de sancțiune. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor subminând întreg sistemul democratic. Nu corespunde situației faptice reținute la caz alegațiile recurentului cu privire la lipsa elementelor contravenției imputate contravenientului, or în acțiunile lui cert s-au constatat coruperea electorală pasivă o contravenție formal redusă și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile Argumentele contravenientului privind lipsa în acțiunile lui a elementelor constitutive alte contravenției imputate, sunt declarative, or circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor lui, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvîrșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la norma incriminată, consumându-se în momentul cînd contestatarul a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, cu ulterioara recepționare a mijloacelor bănești, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Din mass-media este unanim recunoscut că BP ”Victoria” deși nu avea înregistrat nici un candidat la alegerile prezidențiale, a susținut în mod deschis mai mulți candidați din alte partide politice, inclusiv și-au exprimat opinia publică împotriva Referendumului Constituțional Republican, îndemnând alegătorii să voteze orice candidat de stînga, precum și să voteze ”NU” la Referendum. De asemenea, din aceleași surse s-a stabilit incontestabil că grupul de ”Telegram” și aplicația PSB era utilizat de Blocul Politic ”Victoria”, iar sursele transferate erau cu scopul de a-și exercita dreptul la vot într-un anumit fel, iar nefolosirea acestor bani, precum și neexercitarea dreptului la vot, nu influențează la calificarea acțiunilor contravenientului. În drept, face referire la art. 395 al. 1 pct. 2 și al. 11, art. 401 al. 1, art. 8 al. 2, 440 al. 1, 442 al. 1, 425 al. 2, Codul Contravențional, art. 2 Constituția Republicii Moldova. Solicită agentul constatator respingerea ca fiind nefondată a contestației și menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenție.

10. Examinând materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de repunere în termen a contestației este neîntemeiată și respectiv contestația depusă de Gîsca Maria este depusă cu omiterea termenului de contestare.
11. În conformitate cu art. 2 Cod contravențional, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.
12. Conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale

tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

13. Art. 375 alin. (1) - (3) Cod contravențional statuează că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.
14. Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.
15. Totodată, în temeiul art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.
16. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a două condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.
17. În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.
18. Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin.(8).
19. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

20. În fapt, s-a stabilit că, la 11.04.2025 agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Ivanțoc Serghei a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, conform căruia Gîsca Maria a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, pentru faptul că, la 17.09.2024 ora 19:59, aflîndu-se în *****, a acceptat și primit mijloace financiare care nu i se cuvin, prin transfer bancar aplicația PSBank, în scopul determinării de a-și exercita dreptul electoral în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.
21. La 13.08.2025 Gîsca Maria a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul Contravențional întocmit de către agentul constatator Inspectoratul de Poliție Căușeni Ivanțoc Serghei.
22. În speță, instanța de judecată reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 835321 din 11.04.2025 a fost întocmit în prezența contestatarului Gîsca Maria, care a semnat la pct. 19 al procesului-verbal că, ea a primit copia procesului-verbal și drepturile și obligațiile sale, care sunt indicate pe verso procesului-verbal.
23. Instanța de judecată reține că, repunerea în termenul de contestare a procesului-verbal contravențional constituie o măsură excepțională, admisibilă numai în cazul în care partea dovedește existența unor impedimente obiective, reale și neimputabile, care au făcut imposibilă exercitarea dreptului în termenul prevăzut de lege.
24. Din materialele cauzei rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 835321 din 11.04.2025 a fost întocmit în prezența contestatarului Gîsca Maria, care a semnat la pct. 19 al procesului-verbal că, ea a primit copia procesului-verbal și drepturile și obligațiile sale, care sunt indicate pe verso procesului-verbal.
25. Gîsca Maria nu a depus contestația în termenul legal de 15 zile.
26. Instanța apreciază că un asemenea comportament reprezintă o conduită culpabilă a persoanei, care nu poate genera consecințe favorabile acesteia, întrucât nimeni nu poate invoca propria atitudine de eschivare pentru a justifica nerespectarea termenelor procedurale.
27. Totodată, contestația a fost depusă după 4 luni de la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, fără a prezenta motivul imposibilității. Deși, a invocat motive medicale în cererea de repunere în termen, nu a fost anexată nici o probă în acest sens.
28. Instanța subliniază că, respectarea termenelor procedurale servește principiului securității raporturilor juridice și bunei administrări a justiției, iar repunerea în termen nu poate deveni un mijloc de înlăturare a consecințelor propriei pasivități sau relei-credințe. Aceste exigențe sunt compatibile și cu standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de acces la instanță nu este absolut și poate fi supus unor condiții procedurale rezonabile, inclusiv termene legale, atât timp cât limitările urmăresc un scop legitim și sunt proporționale.
29. În consecință, având în vedere că, nu a fost anexată nici o probă, care ar demonstra motivele nedepunerii contestației în termenul legal, instanța apreciază cererea de repunere în termen ca neîntemeiată și dispune respingerea acesteia.
30. Respectiv, instanța de judecată denotă că, prin cererea depusă contestatarul nu a invocat argumente plauzibile pentru repunerea sa în termen, or, nu a prezentat probe

corespunzătoare pentru cele indicate în cerere, astfel că, Gîsca Maria a depus contestația peste termenul de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

31. Instanța notează că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) al art. 448 Cod contravențional din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația, circumstanțe care nu se regăsesc în prezenta speță.
32. Prin urmare, instanța de judecată mai punctează că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.
33. Totodată, se relevă că termenul de contestare este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită exhaustiv prin lege. Termenul respectiv este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, acesta urmează a fi respins ca declarat peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, însă, la caz, această din urmă premisă, nu s-a confirmat.
34. Respectiv, se conchide că contestația depusă, nu se încadrează în termenul legal, fiind depusă tardiv și că motive întemeiate ce au determinat omiterea termenului de atac nu se constată, iar repunerea contestației în termen, în speță, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuirea hotărârilor judecătorești, ceea ce în accepțiunea CtEDO (*hotărârea Ghirea versus Republica Moldova*) urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor, ceea ce duce la violarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – dreptul la un proces echitabil, care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare.
35. În același context, se menționează că, potrivit practicii CtEDO (*hotărârea Ponomaryov versus Ucraina*) părțile au obligația de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință și că instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat, deci, partea era obligată să întreprindă măsuri în vederea contestării în termen a deciziei agentului constatator, cu a cărei soluții nu este de acord, iar neexercitarea obligației nu poate fi interpretată în favoarea făptuitorului.
36. În aceste circumstanțe, instanța de judecată nu se va expune asupra motivelor invocate în contestație, or, instanța nici nu purcede la examinarea fondului cauzei în contextul adoptării soluției de respingere a contestației ca depusă peste termen sau inadmisibilă și nu implică o verificare a actului contestat, întrucât, instanța nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acestuia, decât în cadrul unei căi de atac exercitată în mod legal.
37. Astfel, ținând cont de faptul că cererea de repunere în termen este neîntemeiată, se conchide că Gîsca Maria nemotivat a omis termenul pentru declararea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și a deciziei de

sancționare emise în privința sa, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și din aceste motive contestația se respinge, ca fiind tardivă.

38. În conformitate cu prevederile art. art. 448, 462 Codul Contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea depusă de Gîsca Maria privind repunerea în termen a contestației.

Contestația depusă de Gîsca Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 11.04.2025 și a deciziei de sancționare emise în privința sa, în baza art. 47[1] alin. (1) Codul Contravențional, se respinge ca fiind depusă cu omiterea termenului de contestare.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Președintele ședinței,
judecătorul **COLUN Svetlana**